

Igor Bobyrev
metro en mobilisatie

Vertaald uit het Russisch door Pieter Boulogne

Editie Leesmagazijn 2024

© 2 0 2 4
E D I T I E
L E E S

Cover design and typography: Connie Nijman
Typesetting: Andrea Salerno

NUR:[000] ISBN:978-90-834216-1-2 Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd of openbaar
gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij mechanisch, elek-
tronisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

inhoud

I
metro

7

II
mobilisatie

49

III
gedichten 2015-2018

197

I
metro

ik schrijf vaak berichten
wellicht schrijft tegenwoordig iedereen berichten
en is er amper nog iemand
die graag telefoneert
vooral niet met mensen
die je niet goed kent
of met loodgieters
die je totaal niet kent
(waarom heb ik het
over loodgieters)
of met nog andere mensen
die wel nog telefoneren
terwijl de mensen die je wel kent
niet meer telefoneren
allemaal schrijven ze liever

en wanneer ze je schrijven
laat je hun weten
graag ergens op een plek
met ze af te willen spreken
om even niet te hoeven texten
maar terwijl je erheen loopt
begin je alweer
te schrijven

hoewel het natuurlijk
geen kunstige teksten zijn
veel mensen kunnen niet schrijven
er is amper nog iemand die echte brieven schrijft

en daarbij ook nog eens bereid is
om daarop meerdere dagen
te zitten wachten
laat staan meerdere maanden

ik ging eens naar de winkel om een lekker slaatje
en een halve kilo van dat slaatje
kostte slechts 140 roebel
wat mij verbaasde
toen bleek dat 's avonds na tien
kortingen worden gegeven
en dat alles dan goedkoper is

ik was uitgestapt bij de verkeerde halte
en terwijl ik op mijn trein wachtte
werd ik kotsmisselijk
dus kotste ik alles onder
en toen mijn trein aankwam
moest ik nog lang bijkomen

ik was uitgestapt bij de verkeerde halte
en terwijl ik op mijn trein wachtte
werd ik kotsmisselijk
dus kotste ik alles onder
en toen ik thuis [aan]kwam
moest ik nog lang bijkomen

toen ik afgelopen zomer in petersburg zat
ben ik meermaals doorgezakt met lokale marginalen
die literaire avonden afschuimden
om dan in een plantsoen vies spul te zuipen
waarvan steevast mijn maag omkeerde

ik stapte uit bij metrohalte koeptsjino
[geen idee waarom ik besloot
een halte later uit te stappen]
en toen ik was uitgestapt bleek
dat je in dat station niet zomaar een andere trein op kan
dat je opnieuw een ticketje moet kopen
om dan via de tunnel naar een ander perron te lopen
ik dacht toen
wat onpraktisch
en bizar dat je in een eindstation niet mag overstappen
en dat je opnieuw moet betalen

de dichter noegatov¹ vroeg
of ik al in wuhan was geweest
waarop ik antwoordde
dat je voor een visum 100 dollar extra moest ophoesten
terwijl de reis naar wuhan
voor twee personen
maar 600 [dollar] kostte

ik was bij een verkeerde halte uitgestapt
en pas toen ik een eind had gelopen
zag ik naar de verkeerde kant te zijn gelopen
waarna ik nog lang heb rondgedwaald
om dan uit te komen bij een grote weg
een laan
vanwaar ik de weg naar huis kon vinden
want langs steegjes is dat moeilijk
terwijl het
in nieuwe wijken
in grootsteden
zoveel simpeler is

aan die gebeurtenis moest ik denken
toen ik schreef over een voorval met twee broers
met wie ik op een en dezelfde dag
tot tweemaal toe verdwaalde
eerst in moskou
en daarna in petersburg
in moskou was dat in een oude wijk
en in petersburg in een nieuwe wijk
met braakgronden en bouwerven

terwijl ik op mijn kamer zit
luister ik naar de wind die giert
en wanneer mijn mama vraagt
wat wil je graag eten
antwoord ik dat ik niets hoef

mijn mama vraagt vaak wat ik wil eten
een vriend van mij had een vader
die [eerder dit jaar] gestorven is
die ook vaak vroeg
wat wil je graag eten
onlangs is die vriend [gestorven]
uit het leven gestapt

waarom ik dit nu opschrijf
wellicht is de dood van een vriend
op de ene of andere manier gelinkt
aan herinneringen aan ouders
of misschien ook niet
er zijn zo van die woorden
die je nu eenmaal op wil schrijven
omdat je ze je later
graag wil herinneren
er moeten toch woorden zijn
die we ons graag willen herinneren

een gesprek met d.g.
kwam op een Amerikaanse criticus
die heel bekend is
en in zijn boek onzin over mij heeft geschreven
en mij daarbij dingen in de mond heeft gelegd
die ik nooit heb gezegd
daarover was ik in alle staten
[ik wilde een zaak tegen hem aanspannen]
maar d.g. zei dat het niet uitmaakte
ze zou die criticus steunen
en ik had duidelijk ongelijk

onlangs heeft een critica
op facebook gezegd
dat mijn poëzie moest choqueren
ik dacht hoe bizar
dat zulke banale dingen kunnen choqueren
en dan nog wel wie bezig is met literatuur
en al die praktijken ziet die je haren doen rijzen
die leugens
dat gehuichel
die hypocrisie
die smeerlapperij

Aan G. Martirosjan²

in piter ben ik eens
naar een vriend getrokken
die in de buurt woonde
van metrohalte zvezdnaja
we hebben daar toen lang rondgelopen
samen zijn huis lopen zoeken
want hij neemt nooit de metro
hij neemt altijd de bus
die de laan afrijdt
in de metrobuurt was hij nog nooit geweest
dus zijn we na aankomst met de metro
de verkeerde kant op gelopen
en zijn we lang blijven doorlopen
tot we bij metrohalte koeptsjino uitkwamen
waar we de metro [terug] hebben genomen
we zijn toen tot aan de bushalte gereden
vanwaar we de weg hebben gevonden naar zijn huis
dat op tien minuutjes lopen daarvandaan bleek te staan

ik stond toen echt verbaasd
want enkele uren tevoren
had ik in moskou rond zitten lopen
met zijn broer
en toen waren we ook verdwaald
de verkeerde kant op gelopen
en ook toen hadden wij
de metro terug moeten nemen